

(א) [תוספתא פ"ג, א] ע"ל
 3: שנת קז, א' גי' רש"י
 ולא משמע הכי,

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה אביעא וכו'
 וכו'. ר' יוסי אומר ואפילו
 בתוך תחום שנת טעמיה:

לעזי רש"י

איישי"ש [איש"ש].
 קדרום של טושי אכפיש.
 בידוריה"ה [בישאגו"ד].
 כלי של גברים שחותר
 משני צדדי. שיג"ה.
 [שבר"א]. משר.
 דולחור"א [דולחור"א].
 מעבר (מפני גרון).
 שרש"א. מגל, מופרה.

מוסף רש"י

אין מבקעין עצים.
 ביו"ט, לא מן הקדורות.
 הסודות ז' על גב ז' ו'
 בקצות ומזמות לנען
 (לעיל ב:) סוף על הקודות
 המקלות המלוות לנען
 (שבת קנז). ולא מן
 הקורה שנשברה
 ביו"ט. הינה שנשברה
 היס ומשעת להסקה
 קיימה ואפילו הכי אסור
 האיל וכן השמשות לא
 אימץ להי' (שם) ואפי'
 שמוצת מעשיו להסקה,
 האיל וכן השמשות לא
 להי' קיימה, כיון דמתקלא
 לנען השמשות מתקלא
 לטולי יומא (לעיל ב:).

מוסף תוספות

א. שהוא בגדולי קרקע
 ומעמר אסור ביו"ט.
 ריעו"א חזק שנת ענ: י"ה
 אפי'. ג. כדאמרין האי
 מאן רבתי חייב מלחא
 ממלחאת חייב משום
 מעמר. שטיה. ג. או
 מעיקר תחלת מוקם
 לקיטתו כמקושש בשדה.
 ריעו"א שם. T. אבל זה
 שכבר היה כנוס בקרפף
 ותפור אין בו משום
 מעמר. שם.

המביא פרק רביעי ביצה

לא.

עין משפט
 גר מצוה

ז' א מ"י פ"ג מהלכות
 י"ט הלכה ד' טו"ש"ע
 א"ח ס' תקף טעף ג':
 יה ב מ"י שם הלכה טו
 טו"ש"ע שם טעף ד':
 י"ב ג מ"י שם הל' י'
 טו"ש"ע שם טעף ג':

רבינו הגנאל

בתנ"י מביאין עצים
 מן השדה מן המכונס,
 ומן הקרפף אפילו מן
 המפור. אמר רב יהודה
 אמר שמואל אין מביאין
 עצים אלא מן המכונסין
 שבקרפף. ואקשינן עליה
 והא אגן [תנן] מן הקרפף
 ואפילו מן המפורים
 שבקרפף. [ופרקין מתני'
 יחידאה היא], דתניא א"ר
 שמעון בן אלעזר לא
 נחלקו ב"ש ובי"ה על
 המפורים שבשדות כ"ר,
 ור' נתן חולק עליו
 בחומסתא. אמר רבא
 עליו קנים ועלי גפנים
 שבקרפף, אפי"ג דמכניפי
 ומתכניפי, כיון דאי אתי
 ספק מדלי לזו ומברר
 לזו כמפורין דמו ואסורי.
 ואי אתנן עלייהו מנא
 דלא ליבריינהו וקא שרו.
 איבעיא להו ר' יוסי
 לקולא קאמר דשמע ליה
 לר' יהודה דאמר איהו
 קרפף כל שסמוך לעיר
 והוא דאית ליה פותחת.
 ובעי ר' יהודה תרתין,
 סמוך לעיר ופותחת, ואמר
 לו ר' יוסי בחבדא טני,
 כל שיש לו פותחת אפילו
 אינו סמוך לעיר, אלא
 ברחוק בתוך התחום שבת
 שרי, והיינו לקולא, או
 דלמא ר' יהודה חדא
 בעי סמוך לעיר בלבד,
 ואיל ר' יוסי והוא
 שנכנסין לו בפותחת,
 נמצא לר' יוסי דבעי
 תרתין סמוך לעיר ופותחת
 והיינו לחומרא, ופשטינא
 מוקיא דמתניין דקתי
 כל שנכנסין לו בפותחת,
 נמצא דר' יהודה בעי
 תרתין, ואמר ליה ר' יוסי
 כל שנכנסין לו בפותחת
 לא חיישנן ליה ואפילו
 הוא רחוק שרי, דאי ס"ד
 ר' יהודה סמוך לעיר
 בלבד בעי, ור' יוסי הוא
 דבעי תרתין אי הכי והוא
 שנכנסין לו בפותחת והוה
 ליה למיתני, אלא ש"מ
 לקולא ש"מ. אמר רב סלא
 א"ר זכאי הלכה כר' יוסי.
בתנ"י אין מבקעין עצים
 [אגן מן הקדורות כ"ר.

בתנ"י מביאין עלים. התלושים מן השדה שבתוך תחום ביו"ט: מן המכונס. אם כנסו מערב י"ט דגלי דעמיה דעלייהו סמיך ואינו מוקף אבל המפורין מוקפין: ומן הקרפף. שהוא משתמר ומוקף סביב אפילו מפחרים שבו לא הקלה מדעתו: סמוך לעיר. ממש:

בתנ"י מביאין עצים מן השדה מן המכונס ומן הקרפף אפי' מן המפור איהו קרפף כל שסמוך לעיר דברי ר' יהודה ר' יוסי אומר כל שנכנסין לו בפותחת ואפילו בתוך תחום שבת: **גמ'** אמר רב יהודה אמר שמואל "אין מביאין עצים אלא מן המכונסין שבקרפף והא אגן תנן מן הקרפף ואפילו מן המפורים מתניתין יחידאה היא דתניא (א) "ר שמעון בן אלעזר לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על המפורים שבשדות שאין מביאין ועל המכונסין שבקרפף שמביאין על מה נחלקו על המפורים שבשדות שמאי אומרים לא יביא ובית הלל אומרים יביא אמר רבא יעלי קנים ועלי גפנים אף על גב דמכניפי להו ובמתבי כיון דאי מדלי ויקא מברר להו כמפורים דמו ואסורין ואי אתנה מנא מאתמול עלייהו שפיר דמי: איהו קרפף וכו': אביעא להו היכי קאמר כל שסמוך לעיר והוא דאית ליה פותחת ואתא ר' יוסי למימר כיון דאית ליה פותחת אפילו בתוך תחום שבת נמי או דלמא הכי קאמר כל שסמוך לעיר בין דאית ליה פותחת בין דלית ליה פותחת ואתא ר' יוסי למימר אפי' בתוך תחום שבת ודוקא דאית ליה פותחת אבל לית ליה פותחת אפילו סמוך לעיר נמי לא ת"ש מדקתני ר' יוסי אומר כל שנכנסין לו בפותחת ואפילו בתוך תחום שבת ש"מ רבי יוסי תרתי לקולא קאמר ש"מ אמר רב סלא אמר רבי ירמיה הלכה כרבי יוסי להקל: **בתנ"י** אין מבקעין עצים לא מן הקדורות ולא מן הקורה שנשברה ביו"ט ואין מבקעין לא בקדרום ולא במגרה ולא במגול אלא בקופיץ: **גמ'** והאמרת

והכי קאמר כל שנכנסים לו בפותחת הוא דמותר ואפילו הוא בתוך תחום שבת דלא מתלי טעמא בסמיכה כלל: **תרי** לקולא קאמר. כלומר מדדבי יוסי נשמע לרבי יהודה דלאו תרוייהו בעי ורבי יוסי תרתי אקיל דמכשיר בסמוך בלא פותחת וצפותת בלא סמוך דשמעינן לרבי יהודה דקאמר כל שסמוך לעיר בין דאית ליה פותחת בין דלית ליה פותחת וא"ל רבי יוסי כל שיש לו פותחת אפי' הוא בתוך תחום ואי סמוך לא בעי פותחת דאי רבי יוסי צפותת תלא טעמא דאפילו הוא סמוך בעי פותחת לא הוה ליה לסיומי ואפילו בתוך תחום שבת אלא הכי הוה ליה למימר רבי יוסי אומר כל שנכנסין לה צפותת דכיון דהוה תני כל הוה משמע דלריך פותחת סמוך או רחוק למה לי דסיים ואפילו בתוך תחום שבת אלא לאשמעינן דלא בעי פותחת אלא למשרי שאין סמוך ורבי יהודה דלא בעי תרתי נמי מרישא דרבי יוסי שמע מינה מדנקט כל שנכנסין לה צפותת כיון דכולהו פותחת אית להו הכי אבעי ליה למתני רבי יוסי אומר אפילו בתוך תחום שבת: **בתנ"י** אין מבקעין עצים לא מן הקדורות כו'. לפי סוגיא של גמרא היא מתפרשת: לא בקדרום. סתם קדרום עשוי כמין כלי אומנות שעושין בו אוכפות וסרגות שקורין אישי"ש וש שעשוי כעין כלי האומן שקורין צידגוא"ה שראשו הקצר דומה לקדרומות שלנו וראשו השני דומה לכלי אומני אוכפות וסרגות הסוסיס: ולא צמגרה. שיג"ה כעין סכין מלאה פגימות וממהר לקון בו עשים וכלי אומן הוא: מגל דולחור"א או שרפ"א. וכולן כלי אומן הן ונראה כעושה בו מלאכה לפיכך אסור: אלא בקופיץ. סתם קופיץ הוא סכין של קצבים דומה לקדרומות שלנו שאינן כלי אומן וש שעושין בו שני ראשין והשני דומה קלת לקדרום האוכפות כדשמעינן מנייה צמגרא ומייהו סתמיה לאו למלאכת אומן הוא: **גמ'** והאמרת

מין הקרפף ואפילו מן המפור. תימה הא הוי מעמרא דהוא אכז מלאכה וי"ל דלא שייך עמור אלא צמקום שגדילים שם כדמוכח בפרק כלל גדול (שבת דף עג.): **אביעיא** אהו היכי קאמר כל שסמוך לעיר והוא דאית ליה פותחת וכו'. אבל לא גרס ר' יוסי לקולא או לחומרא דא"כ משמע דמספקא ליה דרבי יוסי שמא הוא מחמיר יותר מת"ק ולא היא דהא צמלמיה דרבי יהודה נמי מספקא ליה היכי אתמר אלא ה"ג היכי קאמר וכו' והכי פ"י כל שסמוך לעיר וגם אית ליה פותחת ובעי רבי יהודה תרתי לחומרא דאפי"ג דסמוך בעי פותחת והא דלא פ"י דצדכרי פותחת משום דקצבר סתם קרפיפות יש להן פותחת ואתא רבי יוסי למימר הואיל ואית להו פותחת ואפילו רחוק מן העיר נמי וא"כ שמעינן מדמלי טעמא דאינו סמוך שרי צפותת מכלל דסמוך שרי אפילו בלא פותחת ותרתי לקולא קאמר רבי יוסי צפותת בלא פותחת או צאינו סמוך צפותת או דלמא ר' יהודה סבר כל שסמוך בין אית ליה פותחת בין לית ליה פותחת דקס"ד השתא דסתם קרפיפות לית להו פותחת ואתא ר' יוסי למימר דבעי פותחת אפילו טעמיה כ"ש צמקום אכל סמוכה בלא פותחת אינה מועלת כלום ע"כ פרש"י והקשה לר' יוסי דאית ליה פותחת אפילו בתוך תחום שבת נמי או דלמא הכי קאמר כל שסמוך לעיר בין דאית ליה פותחת בין דלית ליה פותחת ואתא ר' יוסי למימר אפי' בתוך תחום שבת ודוקא דאית ליה פותחת אבל לית ליה פותחת אפילו סמוך לעיר נמי לא ת"ש מדקתני ר' יוסי אומר כל שנכנסין לו בפותחת ואפילו בתוך תחום שבת ש"מ רבי יוסי תרתי לקולא קאמר ש"מ אמר רב סלא אמר רבי ירמיה הלכה כרבי יוסי להקל: **בתנ"י** אין מבקעין עצים לא מן הקדורות ולא מן הקורה שנשברה ביו"ט ואין מבקעין לא בקדרום ולא במגרה ולא במגול אלא בקופיץ: **גמ'** והאמרת

אית ליה פותחת בין לית ליה פותחת אפילו בתוך תחום שבת אלא הכי הוה ליה למתני רבי יוסי אומר אפי' בתוך תחום שבת נמי או דלמא הכי קאמר כל שסמוך לעיר בין דאית ליה פותחת בין דלית ליה פותחת ואתא ר' יוסי למימר אפי' בתוך תחום שבת ודוקא דאית ליה פותחת אבל לית ליה פותחת אפילו סמוך לעיר נמי לא ת"ש מדקתני ר' יוסי אומר כל שנכנסין לו בפותחת ואפילו בתוך תחום שבת ש"מ רבי יוסי תרתי לקולא קאמר ש"מ אמר רב סלא אמר רבי ירמיה הלכה כרבי יוסי להקל: **בתנ"י** אין מבקעין עצים לא מן הקדורות ולא מן הקורה שנשברה ביו"ט ואין מבקעין לא בקדרום ולא במגרה ולא במגול אלא בקופיץ: **גמ'** והאמרת

וה"ק